

Демченко М.Ю.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ВПЛИВ САНКЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА ВИКОРИСТАННЯ ОФШОРНИХ КОМПАНІЙ У МІЖНАРОДНОМУ КОРПОРАТИВНОМУ УПРАВЛІННІ

У статті досліджено вплив санкцій на офшорні компанії у міжнародному корпоративному управлінні. Оскільки санкції можуть значно впливати на діяльність міжнародних компаній та змінювати глобальну економічну карту, важливо дослідити їхній вплив на практики ведення бізнесу, зокрема через призму офшорних компаній, а також розглядати альтернативи таким структурам в умовах посилення санкційних обмежень. Метою статті є всебічний аналіз впливу санкційної політики на застосування офшорних компаній у міжнародному корпоративному управлінні та визначення можливих шляхів адаптації корпоративних структур до умов посилення санкційних обмежень. Для досягнення поставлених завдань було використано комплексний підхід, який включає методи аналізу та синтезу, порівняльного аналізу санкційних режимів OFAC, ЄС та ООН, а також методи статистичної обробки даних щодо фінансових обмежень. Особливу увагу було приділено аналізу практичних кейсів, зокрема заморожування активів, з метою визначення впливу санкцій на міжнародні компанії. Дослідження показало, що санкції, запроваджені різними міжнародними організаціями, мають значний вплив на діяльність міжнародних компаній, особливо через зростаючі ризики санкційних обмежень. Аналіз використання офшорних компаній засвідчив, що через підвищені ризики санкцій багато компаній змінюють свої стратегії та структури ведення бізнесу, орієнтуючись на більш прозорі та менш ризиковані юрисдикції. Крім того, дослідження випадків заморожування активів продемонструвало, що санкційні обмеження можуть призводити до серйозних фінансових та репутаційних втрат, змушуючи компанії шукати альтернативи офшорним структурам. Результати дослідження підтверджують, що санкції є потужним інструментом впливу на глобальну економіку, що змінює бізнес-практики міжнародних компаній. З огляду на санкційні ризики, компанії змушені переосмислювати свою стратегію та відмовлятися від традиційних офшорних юрисдикцій на користь більш стабільних та безпечних структур. У майбутньому компаніям слід зосередитись на зниженні санкційних ризиків через диверсифікацію фінансових стратегій та використання прозоріших юрисдикцій, що сприятиме збереженню їх фінансової стабільності в умовах глобальної політичної нестабільності.

Ключові слова: санкційна політика, санкційні ризики, офшорні компанії, фінансові операції, корпоративне управління, рух капіталу.

Постановка проблеми. В умовах глобалізації міжнародне корпоративне управління зіштовхується з дедалі жорсткішими вимогами до прозорості та відповідності нормам міжнародного права. Санкційна політика, що активно використовується такими суб'єктами, як Управління з контролю за іноземними активами США (OFAC), Європейський Союз (ЄС) та Організація Об'єднаних Націй (ООН), стає вагомим інструментом впливу на міжнародні економічні процеси. Санкції накладають обмеження на фінансові операції, рух капіталу та використання офшорних структур, що традиційно відіграють важливу роль у міжнародному корпоративному управлінні.

Останніми роками зростає кількість випадків заморожування активів, блокування рахунків та введення фінансових обмежень щодо компаній, підозрюваних у порушенні санкційних режимів. Це створює серйозні ризики для використання офшорних юрисдикцій як засобу оптимізації податкового навантаження та захисту активів. У таких умовах змінюються підходи до побудови корпоративних структур, зростає потреба в пошуку альтернативних механізмів захисту фінансових інтересів.

Водночас санкційна політика суттєво впливає на банківський сектор офшорних юрисдикцій, обмежуючи їхню здатність обслуговувати міжнародні компанії та здійснювати операції у глобаль-

ному фінансовому просторі. Це вимагає переосмислення стратегій використання офшорних компаній у міжнародному корпоративному управлінні та оцінки довгострокових наслідків санкційної політики для глобальної економіки.

Актуальність цієї проблеми зумовлена необхідністю комплексного дослідження впливу санкцій на використання офшорних структур, оцінки ризиків та перспектив розвитку міжнародного корпоративного управління в умовах посилення санкційного тиску.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення впливу санкційної політики на використання офшорних компаній та адаптацію корпоративних структур є актуальним напрямом досліджень, що знайшов відображення в низці робіт як закордонних, так і вітчизняних авторів. Робота Альстадстер А. та ін. (Alstadster A. et al.) [1] зосереджується на аналізі власності та концентрації багатства в офшорних зонах, висвітлюючи макроекономічні наслідки та глобальну нерівність, що створюється внаслідок використання офшорних структур. Автори підкреслюють необхідність посилення регулювання і прозорості в міжнародній фінансовій системі.

Українські дослідники Сідненко М. В. і Попович М. І. [2] аналізують принципи ведення міжнародного офшорного бізнесу і пропонують адаптацію світового досвіду для України. Вони наголошують на необхідності вдосконалення вітчизняного законодавства для зниження ризиків ухилення від оподаткування через офшорні зони. Іноземні автори Краус С. та ін. (Kraus S. et al.) [3] вивчають вплив глобальних криз, зокрема пандемії COVID-19, на корпоративні структури і способи адаптації компаній до нових економічних реалій, що може бути корисним при розгляді адаптації до санкційних ризиків.

Копитко М. І. [4] розглядає використання офшорних зон як інструменту мінімізації податкових зобов'язань, підкреслюючи ризики санкцій і можливі правові наслідки для компаній. Говін К. Д. (Gowin K. D. et al.) [5] досліджують вплив фінансових санкцій і штрафів на вартість компанії, акцентуючи увагу на важливості дотримання міжнародних норм і правил для мінімізації репутаційних і фінансових втрат.

Особливості функціонування офшорних фінансових центрів у глобальному русі капіталів розглядають Луцишин З. [6] і Лебідь О. В. [7], акцентуючи увагу на ролі цих зон у світовій економіці. Водночас Кухарик В. і Фаримець В. [8] аналізують сучасний стан розвитку офшорного

бізнесу у світі, висвітлюючи основні тенденції та виклики, пов'язані з санкційними обмеженнями. Своєю чергою, Бугайчук К. Л. [9] пропонує нормативно-правові підходи до підвищення ефективності санкційних механізмів та їхньої адаптації до міжнародних стандартів.

Попри значну кількість досліджень, залишається недостатньо вивченою проблема адаптації корпоративних структур до посилення санкційного режиму, а також ефективність альтернатив офшорним зонам для мінімізації санкційних ризиків. Зазначені аспекти потребують подальшого глибокого аналізу і є основою для проведення даного дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є комплексний аналіз впливу санкційної політики на використання офшорних компаній у міжнародному корпоративному управлінні та визначення можливих напрямів адаптації корпоративних структур до умов посилення санкційного режиму.

Для досягнення цієї мети поставлено наступні завдання:

- дослідити роль санкцій як інструменту глобальної політики на прикладі санкційних режимів OFAC, ЄС та ООН;
- проаналізувати зміни у використанні офшорних компаній через зростання ризиків санкцій;
- вивчити випадки заморожування активів і фінансових обмежень, що впливають на міжнародні компанії;
- оцінити альтернативи офшорним структурам для компаній, що знаходяться під загрозою санкцій.

Виклад основного матеріалу. Категорія «санкції» є одним зі складних питань, як теорії, так і практики сучасного політичного процесу. Представники різних галузей науки визначають це поняття з позиції власних наукових інтересів. Держави, які вводять санкції, а також такі, до яких санкції застосовують, часто наділяють це поняття негативними характеристиками. У міжнародній практиці термін «санкція» використовують як примусовий захід органів міжнародних організацій, зокрема Ради Безпеки ООН. Вперше це було офіційно проголошено на 1544-му засіданні Комісії у 1979 році [10, с. 83].

Санкції як засіб зовнішньополітичних відносин мають здатність оперативно змінюватися залежно від політичної кон'юнктури. Вони тісно пов'язані з інтересами розвинутих держав і часто змінюються відповідно до їхніх зовнішньополітичних пріоритетів [11, с. 7]. Найбільш активними користувачами санкційних механізмів є еко-

номічно та політично потужні країни, що мають значні ресурси та вплив на світовій арені.

Для більш глибокого розуміння ролі санкцій як інструменту глобальної політики, важливо провести їхню класифікацію за різними критеріями. Останнє дозволить систематизувати підходи до аналізу санкційних режимів та оцінити їхній вплив на міжнародні відносини та економіку. Санкції можна класифікувати як за рівнем їхнього запровадження, так і за видами, цілями та легітимністю. У таблиці 1 представлено основні типи санкцій, що застосовуються на міжнародній арені, зокрема у межах режимів Управління з контролю за іноземними активами США (OFAC), Європейського Союзу (ЄС) та Організації Об'єднаних Націй (ООН). Така класифікація дозволяє чітко окреслити різноманітність санкційних інструментів та їхню спрямованість.

Варто зауважити, що ефективне використання санкцій у міжнародній практиці найбільш яскраво демонструють режими, запроваджені трьома ключовими суб'єктами глобальної політики: OFAC, ЄС та ООН. Кожна з цих інституцій має власний підхід до застосування санкцій, що відображає як особливості їхньої зовнішньої політики, так і масштаби впливу на міжнародній арені (табл. 2).

Аналіз випадків застосування санкцій показує, що їхня ефективність залежить від масш-

табу, тривалості та підтримки з боку міжнародної спільноти. Санкції проти росії, запроваджені ЄС після 2014 року, демонструють як позитивні, так і негативні аспекти цього інструменту. Попри значний економічний тиск, російська економіка адаптувалася до обмежень, а політична стабільність режиму залишилася незмінною. Водночас санкції завдали збитків і країнам ЄС, що мали активні торговельні зв'язки з росією [12, с. 76].

В умовах глобалізації та динамічних змін світового політичного ландшафту, класичні економічні санкції дедалі частіше поступаються місцем так званому таргетованому («розумним») санкціям. Останні спрямовано на знищення іміджу політичних лідерів і ключових фігур, відповідальних за прийняття стратегічних рішень, а також на ослаблення економічних ресурсів, що підтримують політичний режим [11, с. 7].

До основних інструментів таргетованих санкцій належить замороження активів фізичних і юридичних осіб, а також обмеження на торгівлю стратегічно важливими товарами, зокрема сировиною, товарами подвійного призначення, зброєю та високотехнологічною продукцією. Цей підхід є відповіддю на критику традиційних економічних санкцій, які часто призводять до страждань цивільного населення, не впливаючи безпосередньо на політичне керівництво.

Таблиця 1

Класифікація міжнародних санкцій

Тип санкцій	Характеристика
Рівень запровадження санкцій	
Глобальний рівень	Санкції, що вводяться міжнародними організаціями (ООН, МВФ, G7) з метою забезпечення міжнародного миру та безпеки.
Міждержавний рівень	Санкції, запроваджені окремими державами або союзами держав (наприклад, санкції ЄС чи США) з метою впливу на політику інших держав.
Галузевий рівень	Обмеження, що стосуються окремих секторів економіки або державних інституцій (енергетика, фінансовий сектор тощо).
Корпоративний рівень	Санкції щодо транснаціональних, державних або приватних компаній, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність.
Індивідуальний рівень	Обмеження, що стосуються окремих осіб (політиків, громадських діячів, бізнесменів), яких підозрюють у причетності до порушень міжнародного права або політичних конфліктів.
Види санкцій	
Економічні санкції	Обмеження в сфері торгівлі, інвестицій, фінансових операцій, спрямовані на створення економічного тиску.
Торгові санкції	Заборона або обмеження імпорту/експорту певних товарів або послуг (наприклад, енергоресурси, ліс, метали).
Фінансові санкції	Замороження активів, обмеження кредитування, заборона на фінансові транзакції певних компаній або осіб.
Адресні (точкові) санкції	Санкції, спрямовані на конкретних осіб або організації з метою мінімізації негативного впливу на населення країни.

Джерело: складено автором на основі [10, с. 84].

Порівняльна характеристика санкційних режимів OFAC, ЄС і ООН

Основні інструменти санкцій	Особливості та ефективність
OFAC (США)	
Блокування активів – заморожування фінансових рахунків та інших активів. Обмеження фінансових операцій – заборона на транзакції із суб'єктами зі санкційних списків. Заборона доступу до ринку США.	Висока ефективність завдяки глобальному значенню американської фінансової системи і долара США як основної валюти міжнародних розрахунків. Впливає навіть на компанії, що не мають прямих відносин зі США.
Європейський Союз (ЄС)	
Обмеження торгівлі – ембарго на імпорту/експорт стратегічних ресурсів або технологій. Заморожування активів – блокування фінансових ресурсів. Візові обмеження – заборона на в'їзд до країн ЄС.	Координується з міжнародними партнерами (США, ООН), що підвищує ефективність. Спрямовані на досягнення стабільності та захист прав людини.
ООН (Організація Об'єднаних Націй)	
Ембарго на постачання зброї – заборона на експорт/імпорту військової техніки. Економічні санкції – обмеження торгівлі певними товарами чи секторами. Дипломатичний тиск – обмеження міжнародного представництва.	Високий рівень легітимності завдяки ухваленню через Раду Безпеки ООН. Ефективність може знижуватись через необхідність досягнення консенсусу серед членів Ради Безпеки, що уповільнює ухвалення рішень.

Джерело: власна розробка автора.

Показовим прикладом неефективності класичних санкцій є досвід Іраку в 1990-х роках. За даними ЮНІСЕФ, санкції проти цієї країни призвели до гуманітарної катастрофи: зростання дитячої смертності та значних втрат серед цивільного населення. Цей прецедент підкреслив необхідність перегляду підходів до застосування санкцій і став поштовхом до розробки таргетованих заходів [11, с. 8].

Важливу роль у формуванні концепції «розумних» санкцій відіграли міжнародні ініціативи, зокрема Інтерлакенський, Бонна-Берлінський та Стокгольмський процеси. Вони сприяли розробці рекомендацій для Ради Безпеки ООН та вдосконаленню механізмів застосування фінансових, торгових, візових та авіаційних обмежень.

Таргетовані санкції мають низку переваг порівняно з традиційними. Вони знижують економічні втрати для країн-ініціаторів, забезпечують більшу гнучкість і маневровість, зменшують ризик гуманітарних криз і безпосередньо впливають на політичне керівництво країни-об'єкта санкцій. Крім того, вони слугують потужним сигналом про готовність міжнародної спільноти захищати норми міжнародного права.

Останніми роками все більшу увагу привертають превентивні санкції проти контрактів, розроблені експертами Центру глобального розвитку (США). Цей механізм передбачає позбавлення юридичної сили міжнародних контрактів, укладених нелегітимними режимами, що дозволяє новим

урядам відмовлятися від виконання зобов'язань попередників без втрати репутації на фінансових ринках.

Зростання ризиків застосування міжнародних санкцій суттєво вплинуло на використання офшорних компаній у глобальній економіці [13, с. 149]. На сьогодні офшорні зони є звичайною практикою в міжнародному бізнесі. Вони класифікуються за двома основними критеріями: географічним розташуванням та способами оптимізації податкових витрат. Основна умова функціонування офшорних зон – ліберальна система оподаткування з урахуванням політичної та економічної стабільності. Міжнародний валютний фонд і центральні банки різних країн займаються класифікацією та моніторингом цих юрисдикцій.

Проте в останні роки спостерігається значне скорочення класичних офшорних юрисдикцій. Це зумовлено активною боротьбою США та ЄС із витоком капіталу та ухиленням від сплати податків, що призвело до підписання угод про обмін фінансовою інформацією між багатьма країнами. Внаслідок цього багато традиційних офшорів, як-от Британські Віргінські острови, Кайманові острови, Бермудські острови, втратили свої конкурентні переваги [14, с. 169].

Зростання ризиків санкцій також значно вплинуло на використання офшорних компаній. Політично мотивовані санкції, запроваджені проти певних країн, компаній та фізичних осіб, обмежують доступ до фінансових ресурсів і підвищують

ризиків замороження активів. Це зменшило привабливість офшорних зон як інструменту збереження та примноження капіталу.

Зміни в міжнародному законодавстві, такі як вимоги щодо прозорості та звітності, також відіграють важливу роль. Впровадження стандартів BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) та автоматизованого обміну податковою інформацією (CRS) значно ускладнили використання офшорних схем для мінімізації податків. Багато компаній змушені адаптувати свої бізнес-моделі до нових умов, що призводить до зменшення кількості офшорних реєстрацій.

Водночас зростання ризиків санкцій спонукало бізнес до пошуку альтернативних юрисдикцій із більш стабільною правовою системою і меншою ймовірністю потрапляння під санкції. Це сприяло зміщенню фокуса з традиційних офшорних центрів на юрисдикції, які пропонують вигідні податкові умови, але водночас відповідають міжнародним стандартам прозорості.

У сучасних умовах глобальних конфліктів і політичних санкцій заморожування активів стало одним з основних інструментів економічного тиску на транснаціональні корпорації. Такі заходи можуть призводити до обмеження доступу до фінансових ресурсів, зниження інвестиційної активності, а також створення перешкод для здійснення міжнародних фінансових операцій. Крім того, фінансові обмеження, накладені урядами різних країн, можуть впливати на стратегічні рішення компаній, їхню ринкову присутність і конкурентоспроможність.

Аналізуючи конкретні приклади заморожування активів, можна відзначити випадки, коли санкції проти окремих держав або юридичних осіб призводили до блокування рахунків, арешту майна та обмеження можливостей для ведення бізнесу. Останнє, своєю чергою, змушує міжнародні компанії переглядати свої фінансові стратегії, знаходити нові ринки збуту і шукати альтернативні канали для проведення фінансових транзакцій. Такі обмеження також впливають на формування довгострокових партнерських відносин і визначають перспективи розвитку глобального бізнесу в умовах посилення фінансових ризиків.

Зокрема, заморожування активів і обмеження на фінансові операції проти компаній, що мають тісні зв'язки з урядами країн-агресорів, призводять до істотних втрат для міжнародного бізнесу. Наприклад, санкції ЄС щодо Росії охоплюють низку великих компаній енергетичного, фінансового і технологічного секторів, серед яких такі

відомі структури, як «Газпром», «Роснефть» та кілька провідних банків. У результаті цього заморожуються активи цих компаній на території ЄС і забороняються транзакції з ними, що суттєво обмежує їхню можливість функціонування на міжнародних ринках [15].

Вплив фінансових обмежень також проявляється в секторальних санкціях, що зачіпають ключові галузі економіки. Наприклад, відключення деяких російських банків від системи SWIFT значно ускладнило міжнародні розрахунки та інвестування, створюючи бар'єри для ведення бізнесу як для російських компаній, так і для їхніх міжнародних партнерів.

Окремим аспектом є вплив санкцій на компанії з інших країн, які співпрацюють із підсанкційними структурами. Наприклад, багато європейських і американських компаній, які мали спільні підприємства чи інвестиції в Росії, були змушені призупинити свою діяльність або повністю вийти з ринку, щоб уникнути вторинних санкцій. Це, своєю чергою, призводить до значних фінансових втрат і перегляду стратегій міжнародної співпраці.

Таким чином, заморожування активів і фінансові обмеження стають потужним інструментом економічного тиску, який має далекосяжні наслідки для міжнародних компаній і глобальної економіки в цілому. Це підтверджується як масштабами санкцій, так і конкретними прикладами їхнього застосування у відповідь на військову агресію Росії проти України.

Альтернативи офшорним структурам для компаній, що знаходяться під загрозою санкцій, мають базуватися на підходах, які забезпечують фінансову прозорість, легальність та стійкість до геополітичних ризиків. В умовах посилення міжнародних санкцій компаніям необхідно переосмислити свої бізнес-моделі, зокрема механізми управління активами, міжнародні фінансові операції та структуру власності.

Однією з ефективних альтернатив є створення холдингових компаній у юрисдикціях із високим рівнем правового захисту та прозорості. Такі країни, як Нідерланди, Швейцарія або Сінгапур, пропонують стабільне правове середовище, захист інвестицій і можливість уникнути політичних ризиків.

Інший варіант – використання спеціальних економічних зон (СЕЗ) із пільговими умовами для ведення бізнесу. Наприклад, вільні економічні зони в ОАЕ або Казахстані забезпечують податкові стимули, спрощене регулювання та можливість інтеграції в міжнародні ринки.

Також перспективним рішенням може бути перехід до структури партнерств або трастів, що дозволяє оптимізувати управління активами, знижуючи ризики заморожування рахунків і втрати контролю над майном.

Важливим напрямом залишається диверсифікація фінансових інструментів і активів через інвестиції в нерухомість, інтелектуальну власність чи технологічні стартапи, що мають глобальний характер і менше залежать від окремих юрисдикцій.

Таким чином, відмова від офшорних схем на користь легальних і прозорих механізмів дає змогу міжнародним компаніям мінімізувати ризики санкцій і зберегти фінансову стабільність у довгостроковій перспективі.

Висновки. Встановлено, що санкції, які запроваджено такими міжнародними організаціями, як OFAC, ЄС та ООН, відіграють ключову роль у глобальній політиці, сприяючи впливу на економічні та політичні процеси в країнах, що порушують міжнародне право або є загрозою для міжнародної безпеки. Дослідження санкційних режимів продемонструвало, що вони не лише обмежують доступ до фінансових ресурсів, але й мають стратегічне значення в контексті міжнародних відносин, сприяючи досягненню зовнішньополітичних цілей.

Підвищення ризиків, пов'язаних із санкціями, значно змінило практики використання офшорних структур. Все більше компаній відмовляються

від офшорів, оскільки санкційні ризики, такі як заморожування активів, можуть мати серйозні наслідки для їхнього бізнесу. Це підштовхує до перегляду стратегії фінансових структур і зміни моделей ведення бізнесу з акцентом на зниження санкційних ризиків.

Аналіз випадків заморожування активів виявив, що санкції чинять потужний вплив на міжнародні компанії, які працюють в юрисдикціях з високими санкційними ризиками, через проблеми доступу до фінансових ринків, втрати капіталу та репутаційні збитки. Санкційні обмеження здатні повністю паралізувати діяльність таких компаній, змушуючи їх шукати нові фінансові стратегії.

Встановлено, що в умовах санкційних загроз потенційною альтернативою традиційним офшорним юрисдикціям є створення бізнес-структур у країнах з більш сприятливими умовами для санкційної прозорості, а також використання спеціальних економічних зон, що надають податкові пільги без значного ризику санкційних обмежень.

Перспективи подальших досліджень полягають у всебічному вивченні ефективності різних моделей адаптації корпоративних структур до санкційних ризиків, аналізі довгострокового впливу санкцій на міжнародну ділову активність, а також у розробці стратегій мінімізації фінансових і репутаційних втрат для компаній, що працюють в умовах посилення санкційного режиму.

Список літератури:

1. Alstadster A., Johannesen N., Zucman G. Who owns the wealth in tax havens? Macro evidence and implications for global inequality. *Journal of Public Economics*. 2018. Vol. 162. P. 93. URL: https://www.longfinance.net/media/documents/GFCI_25_Report.pdf (дата звернення: 28.02.2025).
2. Сідненко М. В., Попович М. І. Міжнародний офшорний бізнес: принципи ведення та світовий досвід для України. *Ефективна економіка*. 2018. Вип. 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6313> (дата звернення: 28.02.2025).
3. Kraus S., Clauss T., Breier M., Gast J., Zardini A., Tiberius V. The economics of COVID-19: Initial empirical evidence on how family firms in five European countries cope with the corona crisis. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*. 2020. Vol. 26, № 5. P. 1067–1092. DOI: 10.1108/IJEBR-04-2020-0214
4. Копитко М. І. Використання офшорних зон як спосіб ухилення від оподаткування. *Вчені записки університету «КРОК». Серія: Економіка*. 2021. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzuk_2021_1_9 (дата звернення: 28.02.2025).
5. Gowin K. D., Wang D., Jory S. R., Houmes R., Ngo T. Impact on the firm value of financial institutions from penalties for violating anti-money laundering and economic sanctions regulations. *Finance Research Letters*. 2020. Vol. 40, P. 101675. DOI: 10.1016/j.frl.2020.101675
6. Луцишин З. Офшорні фінансові центри у глобальному русі капіталів. *Міжнародна економічна політика*. 2019. Вип. 209, № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Мер_2019_2_5 (дата звернення: 28.02.2025).
7. Лебідь О. В. Особливості діяльності офшорних зон та їх роль у системі світових фінансових центрів. *Бізнес Інформ*. 2019. Вип. 11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2019_11_40 (дата звернення: 28.02.2025).
8. Кухарик В., Фаримець В. Сучасний стан розвитку офшорного бізнесу у світі. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2020. Вип. 1, № 7. С. 21–40. DOI: 10.29038/2524-2679-2020-01-21-40

9. Бугайчук К. Л. Нормативно-правові аспекти вдосконалення санкційної політики України. *Право і безпека*. 2022. Вип. 1, № 84. С. 167–173. DOI: 10.33108/galicianvisnyk_tntu2022.05_06.167
10. Соколовська О. М. Санкції як засіб зовнішньополітичного впливу. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. 2022. Вип. 3, № 55. С. 82–86. DOI: 10.20535/2308-5053.2022.3(55).269556
11. Панченко В. Контroversійність наслідків санкцій в міжнародній економічній політиці у процесі еволюції інструментів багатосторонньої дипломатії. *Економічна наука*, 2017. Вип. 3. С. 5–9. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2017_20_3 (дата звернення: 28.02.2024).
12. Рибачок Д., Фещенко Б., Гнатюк М. Санкції в політиці ЄС: приклад Російської Федерації 2014–2015 рр. *Наукові записки кафедри політології НаУКМА*. 2018. Вип. 11. С. 70–81. URL: <https://surl.li/mpbdel> (дата звернення: 28.02.2024).
13. Рижкова А. А., Вінчук М. В., Бойко О. Т. Роль офшорів у системі легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 4, № 14. С. 148–154. URL: <https://surl.li/fwiihq> (дата звернення: 28.02.2024).
14. Кравченко А., Варламова М. Сучасні тенденції розвитку офшорних зон. *Галицький економічний вісник*. 2022. Вип. 78-79, № 5-6. С. 167–173. DOI: 10.33108/galicianvisnyk_tntu
15. Ніал М. Судовий контроль та санкції ЄС проти фізичних осіб: Розширені критерії включення до списків, обмежені запобіжники та контроль, *VerfassungsBlog*. 2022. URL: surl.li/bneuff (дата звернення: 28.02.2024).

Demchenko M.Yu. THE IMPACT OF SANCTIONS POLICY ON THE USE OF OFFSHORE COMPANIES IN INTERNATIONAL CORPORATE GOVERNANCE

The article examines the impact of sanctions on offshore companies in international corporate governance. In the context of the increasing globalization of economic and political processes, as well as the increasing role of sanctions as a foreign policy tool, the issue of the effectiveness of the application of sanctions regimes is becoming particularly relevant. The purpose of the article is a comprehensive analysis of the impact of sanctions policy on the use of offshore companies in international corporate governance and to identify possible ways to adapt corporate structures to the conditions of increasing sanctions restrictions. To achieve the set objectives, a comprehensive approach was used, which includes methods of analysis and synthesis, comparative analysis of OFAC, EU and UN sanctions regimes, as well as methods of statistical data processing on financial restrictions. Particular attention was paid to the analysis of practical cases, in particular asset freezing, in order to determine the impact of sanctions on international companies. The study showed that sanctions imposed by various international organizations have a significant impact on the activities of international companies, especially due to the increasing risks of sanctions restrictions. Analysis of the use of offshore companies showed that due to the increased risks of sanctions, many companies are changing their strategies and business structures, focusing on more transparent and less risky jurisdictions. In addition, a study of asset freezing cases showed that sanctions restrictions can lead to serious financial and reputational losses, forcing companies to look for alternatives to offshore structures. The results of the study confirm that sanctions are a powerful tool for influencing the global economy, changing the business practices of international companies. Given the sanctions risks, companies are forced to rethink their strategy and abandon traditional offshore jurisdictions in favor of more stable and secure structures. In the future, companies should focus on reducing sanctions risks through diversification of financial strategies and the use of more transparent jurisdictions, which will help maintain their financial stability in the face of global political instability.

Key words: sanctions policy, sanctions risks, offshore companies, financial transactions, corporate governance, capital movements.